

je ve výroku tom obsaženo, že zánik se neděje z příčin s hlediska cti bezvadných. Může se tedy podle povahy případu pozastavený údaj do-
tknouti nepříznivě hospodářského postavení podniku a může je zhor-
šiti, ba i poškoditi. Vše to soud neuvážil, ba ani si neuložil odpověď na
otázku, jakým podnikem jest žalující pojišťovna.

K b): Soud nemá za prokázáno, že se obžalovaný vyjádřil za účelem
soutěže. Odůvodnění výroku toho jest však tak nedostatečné, že jest je
pokládati na roveň, jakoby nebyly uvedeny vůbec žádné důvody. Soud
nalézací si neuvědomuje, o jaký podnik jde, že žalující pojišťovna jest
z největších v Československé republice, trvajících již dlouhá desetiletí,
prospívající atd. Soud nehodnotí dostatečně okolnost, že obžalovaný jest
jednatelem (podjednatel) vídeňské akciové pojišťovny D., tedy zá-
stupcem konkurenční pojišťovny. Soud se nezabývá výpovědí svědka
Benedikta H-a, že obžalovaný věděl již předem, že svědek jest pojištěn
u banky S. Soud k tomu všemu, co uvedeno, nehledí při zjištění řeči H-a
s obžalovaným o pojištění proti ohni, o S. a o jejím zástupci Václavu
H-ovi. Soud nedbá výpovědi H-ovy a B-ovy, že se H. dotazoval B-a,
jak je to vlastně s likvidací banky S., a že se H. řečí s obžalovaným
v hostinci ocitl v pochybnostech. Kdyby soud vše to náležitě byl zjistil,
uvážil a v souvislosti hodnotil, není vyloučeno, že by byl dospěl k ji-
nému závěru než se stalo, totiž k závěru, že údaj obžalovaného cílil
k tomu, by bylo postavení podniku soukromé obžalobkyně v soutěži
zeslabeno, a že údaj byl k tomu i způsobitý.

K c): Nalézací soud nemá za prokázáno, že obžalovaný učinil po-
zastavený údaj v úmyslu »mu za vinu kladeném«, to tím méně, an Be-
nedikt H. potvrdil, že nevěděl, že obžalovaný jest zástupcem pojišťovny
D. Nezjišťuje však, zda si obžalovaný byl či nebyl vědom nepravdivosti
údaje toho a jeho způsoblosti, poškoditi zlehčovaný podnik, při čemž
to, zda H. věděl, že obžalovaný jest zástupcem D., ustupuje do pozadí.
Všechny tyto vady a nedostatky zmatečnické stížnosti výslovně neb aspoň
jasným poukazem uplatňované činí rozsudek zmatečným podle § 281
čís. 5 tr. ř. Bylo proto odůvodněné zmatečnické stížnosti vyhověti, napa-
dený rozsudek zrušiti a dále rozhodnouti podle § 288 čís. 1 tr. ř., jak
se stalo.

Čís. 4230.

**K nedokonanému svádění ke zločinu vyhnání plodu podle §§ 9, 5,
144 tr. zák. není třeba, by sváděné osobě byla pojmenována žena, již
mělo býti od plodu pomozeno, aniž se vyžaduje, by osoba, již má býti od
plodu pomozeno, s vyhnáním plodu předem nebo dodatečně souhlasila.**

(Rozh. ze dne 4. srpna 1931, Zm II 285/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení
zmatečnické stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Jihlavě
ze dne 6. června 1930, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem ne-

dokonaného svádění ku spoluvinně na zločinu vyhnání plodu podle §§ 9, 5, 144 tr. zák., mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Při hmoněprávním důvodu zmatečnosti čís. 9 a) § 281 tr. ř. jest vycházení ze skutkových zjištění rozsudku prvé stolice, podle nichž obžalovaný požádal Annu P-ou (jak ostatně sám doznal), by za odměnu pomohla určité ženě od těhotenství. Pokud zmateční stížnost napadá toto skutkové zjištění rozsudku prvé stolice, není provedena po zákonu a nelze k ní přihlížeti. Pokud důvod zmatečnosti podle čís. 9 a) § 281 tr. ř. byl dolíčen po zákonu, neobstojí výtky zmateční stížnosti. Ve své podstatě popírají, že šlo o navádění Anny P-é k určitému činu trestnému, an se obžalovaný Františce K-ové ani slovem nezmněl o svém úmyslu hledati pomoc proti jejímu těhotenství, nejmenoval P-é, na kom by měl býti zákrok proveden, a po zamítavé odpovědi P-é ihned odešel. Při tom pomíjí stěžovatel další významnou, rozsudkem zjištěnou skutečnost, že P-é při své žádosti řekl, že by to mohlo státi i 1.000 Kč. Na tomto základě, který dodává žádosti obžalovaného ráz pro právní posouzení pojmu návodu zcela odlišný, stěžovatel onu náležitost trestného činu podle § 9 tr. zák. nepopírá. Výtka, že obžalovaný nesváděl k určitému činu trestnému, není odůvodněna. Trestný čin, k němuž obžalovaný hleděl Annu P-ou svést, byl určitě označen i bez pojmenování ženy, již měla P-á od plodu pomoci. Obžalovaný, dodávaje svému svodu důraz nabízením značné odměny, žádal porodní asistentku, jež nikdy není povolána a oprávněna těhotenství přerušiti, o pomoc od těhotenství nějaké ženy, tudíž o zákrok, který by byl u ní trestný v každém případě, ať byl podniknut na kterékoliv těhotné osobě. Vyznačil tedy návodce všechny podstatné složky zločinu podle §§ 5, 144 tr. zák., kterého se P-á měla dopustiti a který byl takto obžalovaným dostatečně konkretisován. Pojmenování předmětu zákroku, udání adresy a t. d. bylo by již specialisací, které není třeba k pojmu svádění k určitému zločinu. V rozsudku není zjištěno, že by K-á v žádném případě nebyla se zákrokem souhlasila, a nemůže proto po zákonu na tomto tvrzení ani zmateční stížnost budovati námitku, že vykonání činu bylo objektivně nemožné a neproveditelné. Ostatně jest zjištěno ať již předchozího nebo dodatečného souhlasu nebo nesouhlasu Františky K-ové pro skutkovou podstatu zločinu obžalovanému přičítaného nerozhodné, neboť zákon v § 9 tr. zák. nerozeznává mezi příčinami, proč působení návodce k trestnému činu zůstalo bezvýsledným; stačí, že návodce působil na vůli jiné osoby, by se dopustila činnosti, která má vésti k trestnému výsledku, pokud jen tato konkrétní činnost není k jeho dosažení naprosto nezpůsobilá, jako by byl na př. návod k zákroku na ženě, která není vůbec těhotná a pod. Takovou naprostou nezpůsobilost nelze shledati v nesouhlasu ženy těhotné, na niž by podle návodu zákrok měl býti proveden, a to již proto, že po případě i bez tohoto souhlasu mohla by sváděná osoba — na příklad při předstírané prohlídce těhotné ženy —

provésti na ní zákrok, trestný podle §§ 147, 148 tr. zák. Trestný čin podle § 9 tr. zák. jest vykonán, když se pachatel dopustil svádění, které pro příčinu jsoucí mimo jeho osobu zůstalo bezvýsledným. Poněvadž není zjištěno nic, z čeho by se dalo dovoditi, že se obžalovaný v tomto období své činnosti dopustil nějakého jednání, kterým by z jeho vůle bylo působeno k zahlazení jeho svádění ještě dříve, než by se ukázala bezvýslednost svádění, založená jinými, mimo svůdcovu vůli jsoucími příčinami, nemůže se stěžovatel dovolávati beztrestnosti pro domnělé dobrovolné odstoupení na tom základě, že po odmítnutí P-é odešel a že není jisto, co by byl učinil, kdyby P-á byla přivolila. Tvrzené přestrašení jeho po sdělení K-ové o jejím těhotenství jako pohnutka činu nemůže pro otázku viny přijíti v počet.

Čís. 4231.

Nebezpečná železniční služba vyžaduje zvýšenou opatrnost a přísné dodržování předpisů, daných v zájmu bezpečnosti služby; tyto bezpečnostní předpisy předcházejí jiným předpisům pořádkovým (na př. které nařizují co nejrychlejší provedení posunu); oněch předpisů jest zvýšenou měrou dbáti zvláště za nepříznivých poměrů povětrnostních, třeba i na úkor rychlosti výkonu služby, nelze-li za daných poměrů jinak služební úkon provésti.

S hlediska trestního zákona nelze posunovači, který měl obstarati současně výkony několika posunovačů, z nichž jeden měl běžeti před soupravou a ostatní se měli rozdělití podle vozů, vytýkati, že stoje na stupátku prvního vozu hleděl obstarati i pozorování jízdní dráhy, i spojovací službu se strojvůdcem.

Tím však, že dal posunovač znamení k pohybu posunované soupravy, nepřesvědčiv se dříve bezpečným a všelikou pochybnost vylučujícím způsobem o tom, zda jest kolej volná, způsobil situaci, za jejíž další průběh nese zodpovědnost v rámci §§ 335, 337 tr. zák.

Pokud nebyla správně a výstižně vyřešena nalézacím soudem otázka, že obžalovaný mohl i po subjektivní stránce postríci, že jeho jednáním může nastati zjištěný výsledek trestně závažný.

(Rozh. ze dne 7. srpna 1931, Zm I 819/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Mladé Boleslavi ze dne 2. září 1930, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem proti bezpečnosti života podle § 335 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a věc vrátil témuž soudu prvé stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost uplatňuje důvody zmatečnosti čís. 5 a 9 a) § 281 tr. ř. Podle čís. 5 § 281 tr. ř. vytýká, že rozsudek je neúplný, nevypovídá se úplně s posudkem znalce inspektora S-a o sobě a ve spojení